

בזמן שיש הרבה צדיקים בעולם היסוד אינו פורש מהמלכות

יֵשׁ צְדִיק אֹבֵד בְּצַדְקוֹ, תָּא חֲזִי, בְּזִמְנָא דְאַסְגִּיאוּ וּפְאִין בְּעֶלְמָא בא וראה בזמן שיש הרבה צדיקים בעולם, **הָאִי כ"ל**

לָא אַעֲדִי מִן סִיְהָרָא לְעֶלְמִין היסוד הנקרא כל אינו פורש מהמלכות

הנקראת לבנה לעולמים, **וְהָאִי כ"ל נָטַל כָּל מִשַׁח וְרַבּוּ וַיְחַדּוּ**

דְּלַעֲיָלָא והיסוד לוקח כל שמן המשחה מהחכמה וגדולה ושמחה שלמעלה בבינה,

וְאֵתְמַלִּי (ס"א ידוי ורנ"י) **וַיְחַדֵּי וְרַבִּי** והוא מתמלא בחסדים וגדל בגבורות כי

היסוד מושך טיפת חו"ב חו"ג מהדעת, **בְּגִין לְאַזְדִּיּוּנָא בְּסִיְהָרָא, וְהוּא**

רְוּחַ בְּגִינָה כדי להתייחד עם המלכות לתת לה את שפע המוחין והיסוד מרויח גם

לעצמו בזכותה.

בזמן שיש הרבה חוטאים בעולם המלכות נחשבת ואין יחוד

וּבְזִמְנָא דְאַסְגִּיאוּ חֲיִיבִין בְּעֶלְמָא, וְסִיְהָרָא אֶתְחַשְׁבַּת

אבל בזמן שיש הרבה חוטאים בעולם הגורמים לבטל את היחוד אז נאחזים

הקלי' במלכות ונחשך אורה של הלבנה, **בְּדִין צְדִיק אֹבֵד בְּצַדְקוֹ,**

צְדִיק נֶאֱבַד לָא כְּתִיב, אֶלָּא צְדִיק אֹבֵד אז נאמר צדיק אובד

בצדקו ולא כתוב צדיק נאבד אלא צדיק אובד, **דְּהָא לָא אֶתְחֲזִי** (נ"א אֶתְחַבֵּר)

בְּסִיְהָרָא כי אינו נאבד בעצמו אלא הוא אובד למלכות כי אינו יכול להתחבר עמה

ולזה שפיע בה, **וְלָא נָטַל מִשַׁח וְרַבּוּ וַיְחַדּוּ לְמַלְיָא לָהּ,**

וְלֹאֲזִדְיּוּנָא עֲפָה ואינו נוטל שפע שמן המשחה וגדולה ושמחה מחו"ב כדי להאיר

בה ולהתייחד עימה. **וְעַל דָּא צְדִיק אֹבֵד בְּצַדְקוֹ, דָּא סִיְהָרָא**
 וזוהו צדיק אובד, ומה שאמר בצדקו היא המלכות הנקראת צדק, **דְּבִגִּין סִיְהָרָא**
דְּלֵא אֲשֶׁתִּכְחַת לְאִזְדִּיּוּגָא עִמֶיהָ, הוּא אָבִיד, כי לסיבת הלבנה
 שאינה מצויה לו להתייחד עימה הוא אובד ואינו מרויח אורות גם לעצמו **דְּלֵא**
שְׂאִיב מִחִידוֹ כְּמָה דְהוּא עָבִיד כי אינו שואב ומקבל מהבינה ששם
 השמחה כמו שהיה עושה.

הרשעים יונקים מהשפע מצד השמאל

וּכְדִין כָּל סָטָר שְׂמָאֵלָא אֲתֵער, וְחֵיבִין מֵאֲרִיכִין
בְּשִׁלּוּהָ (דף מ"ד ע"ב) **בְּעֵלְמָא** ואז כל צד השמאל מתעורר והרשעים
 מאריכים בשלוה בעולם **הֵרָא הוּא דְכֵתִיב** וזוהו מה שכתוב בהמשך הפסוק,
וַיֵּשׁ רָשָׁע מֵאֲרִיךְ בְּרַעְתּוֹ מֵאִי בְרַעְתּוֹ בְּהוּא סָטָר (נ"א
 בְּהֵיא רָעָה) **דְּאֲתִדְבֵק בֵּיהּ** מהו ברעתו באותה הרעה שהוא נדבק בה על ידה
 הוא מאריך ימים כי ע"י הרעה מתבטל היחוד ונאחזים החיצונים במעט השפע היורד
 מלמעלה והרשעים יונקים מאותו השפע.

הצדיק שלא מוחה ברשעים נתפס ונענש בחובתם

תּוּ יֵשׁ צְדִיק אֹבֵד בְּצַדְקוֹ דְּכַד תְּיִבִין סְגִיאוֹ בְּעֵלְמָא,
וְדִינָא תִלְיָא (בְּחֻבִייהו) עוד יש לפרש את הפסוק יש צדיק אובד בצדקו
 שכאשר הרשעים מתרבים בעולם והדין תלוי בעוונותם **צְדִיק אֹבֵד בְּצַדְקוֹ,**

אִיהוּ אֶתְפֶּס בְּחוּבֵייהוּ או הצדיק נתפס בחובו **בְּגוֹן אָבִא**
דְּאֶתְפֶּס בְּחוּבֵייהוּ דְּבְנֵי מָאֲתִיהּ כגון אבי שנתפס בחטאם של כל בני
עירו, **דְּהוּוּ כְּלָהוּ חֲצִיפִין** (לגביה) **וְהוּא לָא אֶסְהִיד בְּהוּ וְלָא**
אֶכְסִיף לְהוּ לְעֶלְמִין, וּמְחֵי בִידָן שהיו כולם מתחצפים אליו והוא לא
הזהיר אותם ולא בייש אותם לעולמים, **דְּלָא נְתַגְרִי בְּהוּ בְּרִשְׁיַעִיא** (נ"א
וְלָא מְחֵי בִידֵיהוֹן דְּלָא מְתַגְרוּ בְּהוּ). **וְהוּא אָמַר לָן** ולא התגרה בהם ברשעים ולא
מחה בהם כדי שלא יתקוטטו עימו והיה מתרץ את מעשיו ואומר לנו מה שכתוב (תהלים
לו) **לְדָוִד אֵל תִּתְחַר בַּמְרַעִים אֵל תִּקְנֵא בְּעֵשִׂי עוֹלָה** ומפסוק
זה למד שאין הוא צריך למחות בהם על מעשיהם, ובאמת אילו היה מוחה אפשר שהיו
שומעים ומתקנים את מעשיהם, ומה שאמר דוד המלך לא להתגרות בהם זה רק במילי
דעלמא ולא במילי דשמיא. **אָמַר אָבוּי, וְדָאֵי קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא**
אֶעֱנִישׁ לִי בְּדָא השיב אביו ודאי הקב"ה העניש אותי בנגעים אלו, **דְּהָא**
הָוָה רִשׁוּ בִידֵי לְמַחָאָה בִידֵייהוּ, כי היה רשות ויכולת בידי למחות
בהם על מעשיהם, **וְלָא עֲבָדִית וְלָא אֶכְסִיפְנָא** (נ"א אוֹכִיחָנָא) **לְהוּ,**
לָא בְּטָמִירוּ, וְלָא בְּאֲתַגְלִיא ולא מחיתי ולא הוכחתי אותם לא בסתר ולא
בגלוי.

האדם נברא בשני יצרים בסוד זו"ן

תּוּ פִתַּח בְּרִיהּ אֶחָרָא וְאָמַר עוד פתח בנו האחר ואמר לפרש הכתוב,
וַיִּצַר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְר מִן (בראשית ב)

הלימוד היומי

הָאֲדָמָה וְגו'. וַיִּצַר יְהוָה אֱלֹהִים, בְּתַרְי יוֹדִין בְּתַרְיִן
 יִצְרִין, יֵצֵר טוֹב וַיִּצַר רָע כְּתוּב וַיִּצַר ה' אֱלֹהִים בְּשֵׁתֵי יוֹדִין וּבֵא לְהוֹרוֹת
 שֶׁנִּבְרָא הָאָדָם בְּשֵׁנֵי יִצְרִים יֵצֵר טוֹב וַיִּצַר רָע, חָדָד לְקַבֵּל מַיָּא, וְחָדָד לְקַבֵּל
 אֲשָׁא יֵצֵר הַטּוֹב הוּא כִּנְגַד הַמַּיִם שֶׁהֵם טוֹד הַחֶסֶד וַיִּצַר הַרְעָה הוּא כִּנְגַד הָאֵשׁ שֶׁהִיא טוֹד
 הַגְּבוּרָה יְהוָה אֱלֹהִים וּמָה שֶׁכְּתוּב ה' אֱלֹהִיִּם הֵם טוֹד זו"ן שֶׁהוֹצִיאוּ אֶת אָדָם
 הֶרְאִשׁוֹן בִּיחּוּדֵם וּלְכֵן כָּתַב יְיָ שֵׁם מַלְאָךְ.

הָאָדָם כְּלוּל זָכַר וְנִקְבָּה נִבְרָא מֵעֵפֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

אֶת הָאָדָם כְּלוּל דְּכָר וְנִקְבָּא הוּא כְּלוּל זָכַר וְנִקְבָּה וְזֶהוּ 'אֶת' כִּנְגַד
 הַנִּקְבָּה שֶׁנִּבְרָאָה עִימוֹ. עֵפֶר מִן הָאֲדָמָה, דָּא עֵפֶר אֲרֵעָא דְאֲרֵעָא
 קַדִּישָׁא זֶהוּ עֵפֶר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה, דְּמִתְמָן אֶתְבְּרִי שֶׁמֶשֶׁם נִבְרָא
 הָאָדָם, וְהוּא אֶתְרֵ דְּבֵי מִקְדָּשָׁא וּמְקוֹם הָעֵפֶר הוּא מְקוֹם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.
 וַיִּפַּח בְּאַפִּיּוֹ נְשִׁמַת חַיִּים, דָּא נְשִׁמַתָּא קַדִּישָׁא זֶהוּ הַנְּשִׁמָּה
 הַקְּדוּשָׁה, דְּאֶתְמַשְׁכָּא מֵאִינוֹן חַיִּים דְּלַעֲיָלָא שֶׁנִּמְשַׁכָּה מִהַבִּינָה שֶׁהִיא
 בְּחִינַת הַחַיִּים לְמַעְלָה וּמִמְנָה נִמְשָׁךְ הַחַיִּים. וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, אָדָם
 אֶתְכֻלִּיל בְּנֶפֶשׁ קַדִּישָׁא מִחַיָּה עֲלָאָה דְּאֶפִּיקַת אֶרֶעָא
 אָדָם נִכְלָל בְּנֶפֶשׁ קְדוּשָׁה מִבִּינָה הָעֲלִיוֹנָה וְהַמְּלֻכּוֹת הַנִּקְרָאִת אֶרֶץ הִיא הוֹצִיָּאָה אוֹתָהּ
 דְּכֻתִּיב, (בְּרֵאשִׁית א) תּוֹצֵא הָאֶרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה עֲלָאָה וְהָיָה נֶפֶשׁ דְּהָיָה
 חַיָּה עֲלָאָה וְהָאֶרֶץ הִיא הַמְּלֻכּוֹת הַמוֹצִיָּאָה נֶפֶשׁ שֶׁל הַבִּינָה הָעֲלִיוֹנָה.